

225, jf. § 216, § 237, §§ 244-246, § 250 eller § 261.

Det foreslås, at de angivne former for kriminalitet udvides til også at omfatte overtrædelse af straffelovens § 213 (vanrøgt), § 217 (samleje ved ulovlig tvang), § 228 (rufferi), § 229, stk. 1 (alfonseri m.v.), § 260 (ulovlig tvang), § 262 a (menneskehandel) og § 266 (trussel om strafbar handling af grov karakter).

Til nr. 4 og 5

Ved lovforslaget foreslås bl.a. en række ændringer af reglerne om familiesammenføring med børn.

Det foreslås bl.a., at opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 (familiesammenføring med børn), ikke skal kunne gives, såfremt dette åbenbart vil stride mod ansøgerens tarv, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 9, foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 14.

Af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 14, fremgår det bl.a., at afslag på familiesammenføring med børn af hensyn til barnets tarv navnlig vil være relevant, hvor den herboende families forhold er af en sådan karakter, at der kan forudses alvorlige sociale problemer for barnet under barnets ophold her i landet, såfremt barnet gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2. Det vil bl.a. kunne indgå i denne vurdering, om der er risiko for, at barnet vil blive udsat for fysiske eller seksuelle overgreb, f.eks. hvor den herboende person eller den herboende persons ægtefælle eller samlever tidligere er dømt for overgreb mod børn, og hvor det må antages, at der fortsat er risiko for nye overgreb.

Det foreslås, at beskyttelsen af børn mod fremtidige seksuelle overgreb eller anden personfarlig kriminalitet udvides yderligere ved indførelse af en karenperiode på 10 år for familiesammenføring med børn, såfremt den herboende person eller dennes ægtefælle eller samlever er idømt frihedsstraf for seksuelle overgreb eller anden personfarlig kriminalitet mod mindreårige børn.

Det følger således af den nu foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 16, at opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, ikke kan gives, såfremt den i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle eller samlever inden for

en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod et eller flere mindreårige børn ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens § 210, stk. 1 eller 3, jf. stk. 1 (incest), § 213 (vanrøgt), § 216 (voldtægt), § 217 (samleje ved ulovlig tvang), § 218 (samleje ved udnyttelse af sindssyge m.v.), § 219 (ansattes eller tilsynsførendes samleje med personer optaget på institutionen), § 222 (samleje med barn under 15 år), § 223 (samleje med adoptivbarn m.v.), §§ 224 eller 225, jf. §§ 216-219, 222 eller 223 (anden kønslig omgængelse end samleje og kønslig omgængelse med barn af samme køn), § 228 (rufferi), § 229, stk. 1 (alfonseri m.v.), § 230 (optagelse af børnepornografi), § 232 (blufærdighedskrænkelser), § 235 (salg m.v. af børnepornografi), § 237 (manddrab), §§ 244-246 (vold, herunder kvindelig omskæring), § 250 (hensættelse af en anden i hjælpeløs tilstand m.v.), § 260 (ulovlig tvang, herunder ved tvangsægteskab), § 261 (frihedsberøvelse), § 262 a, stk. 2 (menneskehandel), eller § 266 (trussel om strafbar handling af grov karakter, herunder ved tvangsægteskab).

Der indtræder ikke nogen karenperiode ved strafbortfald eller bødestraf.

Det er en betingelse for karenperiodens indtræden, at den herboende person eller dennes ægtefælle eller samlever er dømt her i landet. Hvis den herboende person eller dennes ægtefælle eller samlever i udlandet er dømt for kriminelle handlinger af den angivne art, vil der efter omstændighederne skulle gives afslag på familiesammenføring med henvisning til, at dette åbenbart vil stride mod barnets tarv, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 9, foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 14.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 16, omfatter de tilfælde, hvor den herboende eller dennes ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en eller flere af de overtrædelser, der er opregnet i bestemmelsen, herunder for forsøg på overtrædelse af de i den foreslåede bestemmelse nævnte straffelovsbestemmelser.